

## STÈPHANIE komt van STEFANA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: [www.heiligen-3s.nl](http://www.heiligen-3s.nl))

### Betekenis

Stefana (eigenlijk Stephanè) is de vrouwelijke vorm van het Griekse 'stephanos' = 'krans' of 'kroon' en wel 'overwinningskrans'; in vroeg-christelijke kringen werd daaronder verstaan het martelaarschap: de gelovige had daarmee bewezen de goede strijd in dit leven te hebben gestreden; hij kwam er als overwinnaar uit tevoorschijn, vooral ten overstaan van zijn beulen.

\*

### Bijzonderheden

'Stefanie' werd halverwege de 20e eeuw bijzonder populair. Volgens een NIPO-onderzoek stond Stefanie 2e op de ranglijst van populairste meisjesnamen in Nederland van 1989-1991: 1,6 %. Gemeten over de jaren 1990-1994 stond zij gedeeld 10e.

In het Duitse taalgebied zijn de volgende cijfers bekend: in 1966 stond ze 10e in Saarbrücken; 1967 26e in Berlijn en 30e in Karlsruhe; 1970 3e in de toenmalige Bonds-Republiek van West-Duitsland; 1973 3e in Hamburg en in Heidelberg; 1975 2e in Freiburg im Br. en in Karlsruhe, terwijl ze dat jaar in Heidelberg op de 4e plaats stond.

\*

**Stefana** (in de westerse kerk geheten **Corona**) van **Sankt-Korona**, St-Korona bij Passau, Duitsland; martelares. Volgens de overlevering was zij de vrouw van Sint Victor van Egypte. Tezamen met hem zou zij in 177 onder Antoninus de marteldood hebben ondergaan in Egypte of Italië; † 177(?).

**Feest 20 februari** (of met Victor: 14 mei & in de oosterse kerken met Victor: 11 november).

Haar verering vond grote verspreiding onder de gewone mensen van Beieren, Tirol en Noord-Italië. Het plaatsje Sankt-Korona, vlakbij Passau is naar haar genoemd.

Zij is patrones tegen hagel en watersnood; zij wordt aangeropen tegen rugklachten en als hulp bij financiële aangelegenheden; als troosteres bij geloofstwifels en in doodsnoed, alsmede als raadgeefster bij ingewikkelde levensproblemen.

\*

**Stefana Quinzani** op.ter, Soncino, Italië; † 1530; **feest 2 & 16 januari**.

Stefana werd op 5 februari 1457 in de buurt van de Noord-Italiaanse stad Brescia uit een eenvoudige familie geboren. Aanvankelijk sloot zijn aan bij de derde orde van de dominicanessen. Dat zijn vrouwen die leven volgens de regel van Sint Dominicus zonder zich te verbinden tot een kloostergemeenschap. Later stichtte ze toch een kloostertje voor die Derde-Ordeleden. Gedurende 40 jaar kreeg zij elke vrijdag bijzondere gebedservaringen. Ze maakte de lijdensnoed van Jezus als het ware in haar eigen persoon door. Zo ontving ze ook de stigmata (= de wondetekenen aan handen, voeten en zij, zoals Jezus ze had toen Hij aan het kruis hing). Van zo'n gebeurtenis bestaat zelfs een uitvoerig ooggetuigeverslag, ondertekend door 21 getuigen.

\*

**Stefanus van Jeruzalem**, Palestina; diaken en eerste martelaar; † **ca 33 à 36**.

**Feest 26 december**.

Alwat we weten van Stefanus, staat verteld in het bijbelboek Handelingen v.d. Apostelen: 6, 8- 7,60.

Na Jezus' heengaan neemt het aantal leerlingen toe onder invloed van de verkondiging der apostelen. Er sloten zich ook leerlingen uit de Griekse wereld aan. Maar de Grieken begonnen zich bij de apostelen te beklagen dat bij de uitdeling van voedsel en goederen hun weduwen achtergesteld werden bij die van de joden. Daarom werden er zeven diakens aangesteld, die op een eerlijke verdeling moesten toezien. Eén van hen was Stefanus. Van hem wordt nog opgemerkt dat hij was "een man vol geloof en Heilige Geest". Maar de tegenstanders die Jezus uit de weg hadden geruimd, hadden het nu gemunt op Stefanus. Ze arresteren hem. Stefanus houdt een vlammend betoog. Hij beweert zelfs Jezus in de hemel naast God te zien staan. Dat kon niet waar zijn: zij hadden immers Jezus juist uit de weg geruimd, omdat zij hem als een bedrieger beschouwden. Zij stoppen dus hun oren dicht, slepen hem buiten de stad en laten hem stenigen. Tijdens zijn terechtstelling bad hij: "Heer Jezus, ontvang mijn geest." Toen viel hij op zijn knieën en riep met luider stem: "Heer, reken hun deze zonde niet aan." Na deze woorden ontsliep hij.

Volgens sommige middeleeuwse legenden werd Stefanus' lijk door wilde dieren bewaakt, totdat het werd geborgen.